

[Horn.]

at det skræmmebillede, der her opstilles — at det nye har social slagside — ikke har meget med virkeligheden at gøre. Jeg fristes til at gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at det egentlig er lidt ondskabsfuldt over for de mindrebemidlede hjem at sigte dem for, at de lægger større vægt på at få deres børn ud at tjene penge end på at give dem en bedre uddannelse. Det var måske sådan dengang, da de konservative kræfter havde større indflydelse i dansk politik og også på dansk skolelovgivning, men jeg kan forsikre det høje tings medlemmer og andre om, at der er tusinder og atter tusinder af småhjem, hvor både far og mor er helt overbevist om, at det ikke er afgørende, om de skal ofre 500 eller 1 000 kr. mere eller mindre på deres børns uddannelse. Det afgørende for dem er, at barnet får den bedst mulige uddannelse, for vel kan de penge, som barnet kan tjene i de første ungdomsår, være rare for hjemmet at have — og også for barnet — men de ved, at fremover er det, der tæller for barnet, at det har fået den bedst mulige uddannelse. Derfor vil jeg afvise påstanden om, at det, vi her gennemfører, skulle have social slagside.

Det er nu godt og vel 10 år siden, at medlemmer af partiet venstre stillede det første forslag til beslutning her i tinget om ændring af den bestående folkeskolelov. Vi kender det arbejde, der er gjort gennem årene og ikke mindst i de sidste 4 år, hvor man har arbejdet sig gennem store vanskeligheder for at nå frem til den forholdsvis brede samling, der er om de nu foreliggende ændringsforslag.

Jeg vil gerne slutte med at sige tak til dem, vi har samarbejdet med for at nå frem til denne ordning. Det er vor tro, at hvis de lokale skolemyndigheder sammen med forældrene og sammen med lærerne vil udnytte de muligheder, som ligger i de nye love, får vi netop den demokratiske folkeskole, som vi har stræbt imod, og vi får vor folkeskolelov ført à jour med de andre skolelove, som vi efter krigen har beskæftiget os med.

Jeg anbefaler ændringsforslagene og lovforslagene til vedtagelse også på min gruppes vegne. De ændringsforslag, som er stillet af det kommunistiske parti til § 10

og § 34 i lovforslaget om folkeskolen, må vi vel se på mellem anden og tredje behandling.

Hartling: Ved første behandling af forslagene til en folkeskolelov og en gymnasielov i november 1957 gav jeg udtryk for, at vi fra venstres side var parat til at gøre et sagligt stykke arbejde, men at vi gik til arbejdet med bestemte mål i sigte.

Jeg nævnte ved den lejlighed især fire ting: for det første, at forældrene måtte have en afgørende indflydelse, og at vi derfor, da forældrene ikke ser ens på disse ting, måtte stræbe efter en skolelov, der var så rummelig, at der blev plads til både en delt og en udelt ordning af skolen. For det andet måtte den 7-årige folkeskole, hovedskolen, have en central plads, således at ingen af dens klasser, heller ikke de ældste, lades i stikken. For det tredje var det os om at gøre, at eksamensskolen og den højere uddannelse ikke blev stillet ringere end nu. Endelig for det fjerde ønskede vi, at udvalgsbehandlingen formede sig sådan, at de økonomiske konsekvenser måtte blive klart belyst, og at lærerne måtte blive hørt. Man vil finde disse punkter nævnt i Folketings-tidende 1957-58, sp. 1054-55.

Disse mål, som ved første behandling skitseredes, vil det vel være rimeligt nu ved anden behandling at se lidt nøjere på for så herudfra at vurdere lovforslagene, som de nu foreslås ændret. Idet jeg følger disse hovedlinjer, vil der undervejs også blive anledning til at omtale de vigtigste af de stillede ændringsforslag.

For det første har det da været et grundsynspunkt for os, at skolen skulle være forældrenes. Nogle forældre ønsker stærkt en fordeling af børnene i forskellige klasser som nu efter 5. skoleår; andre ønsker lige så brændende en udelt skole uden eksamen i de 7 hovedskoleår.

Lovforslaget, som det nu foreslås ændret, er så rummeligt, at det giver disse muligheder. De stedlige skolemyndigheder, der jo vælges af forældrene, vil kunne indrette skolen efter deres ønske, uden at børnene derved i noget tilfælde behøver at blive sinket. Det er — synes jeg — et rigtigt princip, at det ikke er lovgivningen eller ministeren, der dikterer, hvordan den lokale skole skal opbygges. Rammerne bliver nu